

Ο μοναχισμός σήμερα

[Ορθοδοξία](#) / [Θρησκευτική Ζωή](#)

[Μωυσής Αγιορείτης](#)

Στην αίθουσα συνεδρίων του ιερού κοινοβίου του οσίου Νικηδήμου στον Πεντάλοφο Γουμένισσας, μετοχίου της ιεράς μονής Σίμωνος Πέτρα του Αγίου Όρους, πραγματοποιήθηκε από 31/8-1/9/2011 συνέδριο περί μοναχισμού με τη συμπλήρωση τριάντα ετών από της ιδρύσεως του κοινοβίου.



Το συνέδριο χαιρέτισαν θερμά ο εκπρόσωπος της Ιεράς Κοινότητας του Αγίου Όρους Γέρων Νικόδημος Αγιοπαυλίτης, ο εκπρόσωπος της μονής Σίμωνος Πέτρας ιερομόναχος Θεολόγος, ο περιφερειάρχης Μακεδονίας Παναγιώτης Ψωμιάδης και ο δήμαρχος Παιονίας Α. Λαπόρδας. Την έναρξη των εργασιών κήρυξε ο καθηγούμενος του κοινοβίου αρχιμ. Χρυσόστομος, ο οποίος ανέγνωσε και μελέτη του αρχιμ. Αιμιλιανού Σιμωνοπετρίτου περί του ευαγγελικού μοναχισμού και της οργανώσεως του κοινοβίου, με γνώση της ιστορίας, των μοναχικών θεσμών και της σημερινής καταστάσεως του μοναχισμού. Ο ιερομ. Χρυσόστομος Αγιονικοδημίτης έκανε την εισαγωγική ομιλία της τριαντάχρονης ιστορίας του κοινοβίου του οσίου Νικοδήμου.

Πραγματοποιήθηκαν οκτώ ενδιαφέρουσες εισηγήσεις από διακεκριμένους ρασοφόρους. Αναπτύχθηκαν θέματα διάφορα περί του μοναχισμού. Υπήρξε και αυτοκριτική, για το ποιος θα πρέπει να είναι ο γνήσιος πνευματικός πατέρας, τι τον χαρακτηρίζει και τι θα πρέπει να απουσιάζει από αυτόν για να καθοδηγεί ψυχές ορθά. Πώς στέκεται ο μοναχισμός στη σύγχρονη πνευματική και οικονομική κρίση. Το παράδειγμά του, εγκρατείας, μετανοίας και σεμνότητας, είναι ενδεικτικό και διδακτικό. Παρουσιάστηκαν φωτεινές μορφές σύγχρονων Γερόντων

που με τον λόγο, την εμπειρία και το βίωμά τους βοήθησαν πολλούς πολύ. Ειπώθηκε πως ο μοναχισμός είναι ευγγελιοπαράδοτος και αγιοπατερικός.

Αναφέρθηκαν στοιχεία και σημεία τριβής και διαφοράς μονών και επισκόπων με βάση την ιστορία, την παράδοση και τη νεότερη νομολογία. Τονίστηκε πως το γνήσια αναγεννητικό κίνημα των ιεροπρεπών Αγιορειτών λεγομένων Κολλυβάδων στάθηκε υποστηρικτής των πατρών, αναγεννητής της παραδόσεως, αυστηρός ελεγκτής των αιρετικών, των διαφωτιστών και των μοντέρνων παρερμηνευτών. Εντοπίσθηκε η μοναχική πολιτεία ως ισάγγελος μοναχική βιοτή βάσει των αποφθεγμάτων οσίων πατέρων. Τέλος αναφέρθηκε πως η φυγή του μοναχού από τον κόσμο δεν γίνεται από μίσος στον κόσμο αλλά από μεγάλη αγάπη στον Θεό. Ο εγκλεισμός στο κελί του δεν γίνεται για να απομονωθεί, αλλά για να μελετήσει, να προσευχηθεί, να γνωρίσει καλύτερα τον εαυτό του και να τον διορθώσει. Ο αβάς Μωυσής λέγει: «Κάθου εις το κελλίον σου και αυτό σε διδάξει πάντα».

Σε μια εποχή ταραγμένη, συγχύσεως, θορύβου, στενοχώριας και απελπισίας, τι έχει να πει ο μοναχισμός; Οι μοναχοί είναι φυγόπονοι και μισόκοσμοι; Είναι εαυτούληδες και καλοπερασάκηδες; Κοιτούν τον εαυτό τους και δεν νοιάζονται για τίποτε άλλο; Όχι! Στην ησυχία της ερήμου, στην κοινωνία του κοινοβίου, στην τάξη των σκητών και τη γαλήνη των κελιών επικρατεί ειρήνη. Δεν κυριαρχεί η σύγχυση, ο θόρυβος και η ταραχή. Η ακτημοσύνη των μοναχών, η εγκράτεια, η σωφροσύνη, η σεμνότητα, η ολιγάρκεια και η ταπεινοφροσύνη τούς ελευθερώνουν, τους αναπτερώνουν, τους χαροποιούν. Ο μοναχός δεν φοβάται τις δοκιμασίες και τους πειρασμούς, τα προβλήματα και τις δυσκολίες, αλλά ωριμάζει μέσα από αυτά. Δεν μπορεί ο καλός μοναχός να μισεί τον κόσμο, τον άνθρωπο, τον συνάνθρωπο, αλλά το κοσμικό και αντίθεο φρόνημα. Δεν οκνεύει ο μοναχός, αλλά εργάζεται, διακονεί, αγωνίζεται, προσπαθεί, πέφτει και σηκώνεται συνεχώς. Ζει για τους απλούς και όχι για τον εαυτό του, τον οποίο κρίνει και αυστηρά. Δεν είναι σκληροί, αδιάφοροι και ακατάδεκτοι μοναχοί. Συμπονούν, συμπαρίστανται, συναντιλαμβάνονται και προσεύχονται.

Είναι αλήθεια πως έχει παρεξηγηθεί από πολλούς ο μοναχισμός. Θεωρείται αχρείαστος και άχρηστος, ανώφελος και ανοημάτιστος. Όλοι μπορούν να κάνουν σήμερα τα πάντα και μόνο να αγαπάς τον Θεό ολοκληρωτικά δεν μπορείς. Ο μοναχισμός έχει λαμπρή ιστορία, μεγάλη προσφορά, δίκαιη εκτίμηση και δικαιολογημένο θαυμασμό από πολλούς. Ως πρόσωπα ορισμένοι μπορεί να λανθάνουν και να καθίστανται αξιολύπητοι. Ο μοναχισμός όμως, ως ιερός και αρχαίος θεσμός, παραμένει αξιόπιστος και αξιοσέβαστος. Έχει πολλά να πει στον σύγχρονο παραπαίοντα κόσμο. Έχει να φωτίσει, να παρηγορήσει πολλούς, και σήμερα και αύριο. Μην εύκολα τον κατηγορούμε ως ελεγχόμενοι από αυτόν. Ο

μοναχισμός θα χρειαστεί ακόμη πιο πολύ. Δεν είπε ακόμη τον τελευταίο λόγο του. Δεν είπε «δι' ευχών». Γνωρίζει να υπομένει και να αγαπά αληθινά.

πηγή: [Εφημερίδα Μακεδονία](#)

<http://bit.ly/12kWmCL>